

Nejspíš koňmo, a to prudkým cvalem, dorazily sudičky 29. května 1899 do mlýna Jangelec na říčce Loučná u Vysokého Mýta. A nad dvojčátky, Aničkou a Rudolfem, která se narodila paní mlynářce Poplerové, mluvily o koních, uniformách a olympijské slávě. To když upíraly zrak na chlapce – a o tom horším asi pomlčely.

Rudolf dostal jméno po svém kmotrovi a strýčkovi, jenž miloval koně a Velkou pardubickou. O pár let později se jednoho podzimního dne tihle dva Rudolfové společně vydali do Pardubic a po návratu domů měl ten mladší zcela jasno v tom, čím bude.

■ Hřebce maďarského jména Gyí lovam! koupil Popler v Budapešti

První vážný krok k tomuto cíli byl dosažen, když mu jeho otec, přes neskrývaný odpor k synovým jezdeckým sklonům, koupil na konci tercie, pod dojmem jeho vynikajícího školního prospěchu, staršího polochromého bělouše Absendera, napsal Josef Pávek v knize *Tisíc a jeden skok*. Větám psaným v mírně archaickém stylu nelze upřít, že výstižně a barvitě vykreslují jezdcovy začátky v době ještě před první světovou válkou.

Pokračujme v citaci:

Panebože, to byly tenkrát prázdniny! Pranic mu nevadily první krvavé odřeninny od sedla, jezdecké mozoly, první modřiny, boule a šrámy. A jestli mu vůbec něco kazilo jeho první velké štěstí, pak jen to, že mu nikdo pořádně neukázal, jak se na koni správně sedí. A taky, že jeho Absender je trochu starý a těžký a do skoku se mu nechce. I ty stíny se však časem rozplynou díky dalším úspěchům ve škole i stále naléhavějším přímluvám matčiným. Namísto Absendera objeví se v první Poplerově stáji mladší hnědý valach Generál a na mlýn začne docházet první Poplerův učitel jízdy, štábní šikovatel Čabán od 2. hulánského vysokomýtského pluku. Tento štíhlý Polák ovládal jízdní vojančení víc než spolehlivě a dal tedy Rudovi vcelku solidní základ jeho příštího světového jezdeckého umění. I když musí mnohé z toho později zapomenout a začít úplně jinak...

Pán bude mít ze syna šampiona, zubí se hulánský poddůstojník ale mlynář Popler se zamračí. Ten kluk se mi na tom jednou zabije, řekne s obavami a zmizí v bráně Jangelecu. Rudi znovu najíždí na svou prvou umělou překážku, něco přes metr vysoké proutí, které si jeho učitel tajně vypůjčil na dvoře hulánského pluku. A potom do třetice s předvedením nacvičeného pádu. V matce se tají dech, když se hned nezvedá a když se pak ještě chvíli motá, jako by byl snad na okamžik pozbyl vědomí.

Když mlynářský synek Rudolf Popler odmaturoval na gymnáziu ve Vysokém Mýtě, císařská armáda ho povolala do první světové války. Po nástupu k vysokomýtskému hulánskému pluku byl odvelen do školy pro záložní důstojníky v rakouském Stockerau a nakonec se na krátkou dobu, protože brzy zavládl mír, ocitl na italské frontě.